

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.6. Instituit Christus Sacerdotes ad Missæ sacrificium offerendum consecratos, & medijs illis hoc idem nos omnes offerimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

cerdotes, vt in omnibus locis in quibus templa
ferent erecta, & in omnibus temporibus effute
offerri possent. In omni loco offeratur oblatio mun-
da: cuius vbertatem nobis exponit Vates loel.
Jul. 24. *Arca vestra replebitur frumento*: iam enim of-
fert: hoc sacrificium in omni loco vbi in vero
templo colitur & adoratur SS. Dei nomen, in
multis Prouincijs, in multis ciuitatibus, in multis
locis, in multis Ecclesijs, in multis Altaribus, ar-
que in illis saepe numero ita vt iam mea senten-
tiae terrae nostrae habitatorum arca redundent
in uico, pane consecrato & caelesti, ex quo in
Missis Deo verum litatur sacrificium ministerio
Sacerdotum ad hoc consecratorum: illis etenim
solis incumbit sacrificare. *Nes quisquam sumi sibi
honorum.* Quia ratio exigit vt sit minister su-
prema p. illens auctoritate & eminentissima prae-
fulgens dignitate cui oblatio commendatur su-
premi ac eminentissimi sacrificij, qua e in Altari
Deo sub Missa dedicatur: & hanc nemo sibi prae-
sumit arrogare, sed eam tantummodo habere, cui
Deus illam tribuit per Episcopum a quo conse-
cratur & ordinatur ad huius sacrificij ritum. ob-
lationem: eum enim sit omnium supremum, ex-
pedi, vt summa sit ea dignitas, qua praefulgere
debet is, qui illud ex proprio munere offert, eo-
que sine consecratur.

§. 6. *Instituit Christus Sacerdotes ad
Missae sacrificium offerendum conse-
cratos, & medys illis hoc idem nos om-
nes offerimus.*

18 **E**X praedicti oritur mihi difficultas, quali-
ter felix Sacerdotibus conueniat hoc Deo
offerte sacrificium, si prout praefati sumus,
possimus omnes quotide offerre in Ecclesia, no-
bique applicare quotquot sacra celebrantur: Prae-
terea liquet omnes fideles coadunatos hoc of-
ferre sacrificium, quia communis omnibus est &
vniuersalis eius fructus, quem confert. Deinde
quod summum est doctrina sentit Catholica,
offerenda, quae ne ue oratione ad Deum posse accedere, il-
lique precei suis calamitatibus congruas offer-
retentum omnes hortatur David: *Accedite ad
eum & illuminamini, & facies vestra non confun-
dentur.* Cui inhaerens Apostolus omnes monet:
Rik. 4. 16. *Adhaeramus cum fiducia ad thronum gratiae, vt mise-
ricordiam inueniamus.* His respondo, sic esse ac-
litate esse singulis Deo Missae sacrificium offer-
re, & omnes nos illud litare, imo quemque posse

in illo & per illud praesentare Deo preces suas:
sed haec omnia sunt mediante Sacerdote, qui
officio fungitur sequestri inter Deum & popu-
lum, & ipse omnium nomine potissimum prae-
sentet orationes votaque hominum.

In quem finem vt docent D Aug. & D. Tho. Lib. 10. de
in omni tempore, & omni lege semper necessa-
rii fuerunt Sacerdotes ad quos spectaret seque-
stros esse inter Deum & populum, qui us me-
diantibus illi sacra sua & orationes offerrentur.
frequentissimum est in Prouincijs, Ciuitatibus,
Communitatibus ac Regnis Regibus suis dona
praesentare, partim in recognitionem supremae
potestatis, partim vt ab illis fauores, & gratiae te-
terantur. in confesso est munus illud Regi dedi-
catum a Republica vel Communicate non om-
nium consignari manibus: nec enim omnes ad
Reg. deferunt, sed vnus ex ipsis eligitur, ceteris
prudencia reuerentia & annis praesentatur, vel
fortes inter omnes mittuntur, vt cuiuscumque ob-
nenerit, ipse n vnus Regi deferat omnium no-
mine dedicandum. Hic illud is deferret trahi-
que illi manibus: & quantum non negemus ipsum
solum esse qui hoc deferret, porro in ipso omnes
Reipublicae ciues hoc Regi consecrant, licet non
proprijs manibus, sed per Syndicum ad hoc ab
ipsis deputatum: & quamuis illud Rex ab illius
accipit manibus, tamen velut omnium munus
illud gratum habet, recognoscit, & acceptat.

Patuit hoc in potentissimo illo Rege Salomo-
ne, cui in profectionem eminentissimae illius
potestatis ac dignitatis, qua super omnia terrae
regna Rex imperabat omnes munera deferrebat
& maxime & praestantissima: *Singuli deferrebat
munera Salomoni*: illum etenim vt omnis terrae
Dominum fatebantur & reuerentur: Constat 1. Paral.
autem euidenter non omnes homines accessisse
Salomonem, susque manibus munera ei detu-
lisse, quibus illum honorabant, sed ex omnibus
Prouincijs ac Regnis nonnulli eligebantur qui
illa deferrent, & dato quod ipsi suis ea manibus
traderent, omnes tamen ea Salomoni dedica-
bant, & quasi ab omnibus ac singulari oblata ea
Salomon magni faciebat, gratoque suscipiebat
aunio. Ita se res nostra habet. Nemo dubitat

quin omnes Deo munus hoc sacrificij Missae of-
feramus, atque omnium nomine ac totius Ec-
clesiae illi dedicetur: porro omnes oportet per se, non om-
nium illud offerant, grauem enim hoc pareret confu-
sionem, imo vile quid censetur, si factor, si su-
manibus tor, si textor hoc illi deferret, vt impie docet sa-
cilegus Lusherus, constitutus ministerium ter-
dum.

Lib. 10. de
Cruic. c. 4.
& segg.
2. 1. q. 85.
& 3. p. 7.
2. 1. a. 1. &
2.

II.
Sic in
omni le-
ge factu

III.
Similiu-
do.

IV.
Co. fr.

3. Reg. 10.
25.
1. Paral.
2. 24.

V.
Missae
sacrificij

ra caeloque sublimius viris mechanicis: absit omnino, ad hoc viri tales elegantur, qui prudentia maturitate, aetate & sapientia commendabiles huic apti sint ministerio, atque ex munere suo conueniat illis manu propria, & omnium hoc Deo dedicare sacrificium: illi sunt Sacerdotes, & in hunc finem illos Christus consecrauit, ut per manus illorum hoc illi donum offerretur, & caeleste faceremus sacrificium: omnes nos; lud offerimus, sed mediante Sacerdote personam Ecclesiae referente: atque eo modo quo Rex omnes considerat & velut ab omnibus donum sibi oblatum recipit, licet vnus tantum manu delatum, ita quoque Dominus noster omnes in hoc SS. sacrificio intuetur, & velut ab omnibus illud acceptum habet, licet per manus Sacerdotis tantum, nomine omnium illi deferatur; Eo animo Sacerdotes eliguntur, ut sint tanquam Syndici totius Ecclesiae in vnum collectae, ut dent & offerant Domino Deo nostro caeleste hoc donatum: hoc etenim interpretatur. *Sacerdos* id est *Sacrum datus*: Deo sacra porrigunt, & hoc proprium est Sacerdotum officium: nam ut olim ille Deo primitias frugum offerebat in canistro: sic modo Sacerdotes nouae legis velut primitias beneficiorum Dei hoc illi diuinum offerunt sacrificium in canistro specierum accidentalium, quae nostris irradiant oculis in SS. Altaris Sacramento.

VI.
Sed solis
sacerdo-
abus.

19 VII.
Sacerdos
dicitur
Clericus
& Pres-
byter.

Psa. 83. 5

Ep. 2. ad
Episc. Ita-
liae.

D. 79. ca.
Electione.

VIII.
Quare
Abraham
sic prior
nominetur.

Præterea dicitur Sacerdos Clericus, id est optima fors sumpto vocabulo à nomine Graeco κληρος id est fors: partim quia Dominus est eius fors: partim quia Dominus Deus Israel possessio eius: quia nulla melior dari potest fors, & possessio opulentior, quam si quisquam Diuino famulatu consecratus: hoc enim eminentissimum fuit illud beneficium, quod ut tale Dauid extollebat titulum talibus adscribens: *Beati: Beati, qui habitant in domo tua Domine*. Deinde nominatur Presbyter, id est senior: talem namque oportet esse Sacerdotem, non aetate decrepita capularem, sed prudentia, virtute, exemplo & sapientia ceteris maturiorem. Notat D. Anacletus Pont. & credo iuxta insertum: quod ante Abraham nullus hoc nomine Presbyter honoraretur. Non quod plures non fuerint ante illum seniores: cum ab Adam vsque ad eius tempora multi vixerint: non genitis annis, vel paucioribus, ut clare patet ex S. Eloquio: Abraham autem paucioribus multo vixit annis, nec eius aetas adeo protracta fuit, ut aetati veterum illorum posset equiparari. Cur ergo vsque ad haec tempora nullus hoc nomine com-

pellatur? Quia ut erat ipse qui offerre Deo debebat Isaac filium suum in sacrificium, quod si voluntatis affectum spectemus, verum fuit & tale sacrificium, si quidem quoad effectum ad vnum non pervenerit de eo sacrificij terminus & cum sacrificio futurum esset signa vmbraque sacrificij Christi, quo nobis indicaretur sacerdotem illud oblatum esse debere senem, & virtute, meritis, sapientia moribusque Abraham maturiorem, idcirco nemo prior illo censetur Presbyter: Sacerdos enim oportet ut sit Pater spiritualis multorum filiorum spiritualium, quos exemplo suo, & prudentia Doctrinat, & ut patet multarum gentium fuit Abraham: sic enim inscribitur: *Pater multarum gentium*. Idcirco nullus vsque ad Abraham legitur Presbyter, id est senior, & qui exemplo suo Pater esse possit multorum filiorum spiritualium. Quoniam haec de causa Ecclesia Sacerdotes cognominat Patres: cum enim reuerentur esse multorum filiorum Dei Patres, maturitas decet ipsos grauitaque virtutum. Tales spiritus eligit Ecclesia in Sacerdotes, ut Deo Missae sacrificium omnium nomine offerant gratissimum.

Ea de causa in singulis quatuor anni temporibus de sinatu ad consecrationem Sacerdotum, illis ut electio illa felicem habeat eventum, principi conatur ieiunium, ut communi oratione & ieiunio cunctis consilium capiant & fiat electio Sacerdotum non ad maius totius Ecclesiae spirituale bonum: de quo iudicium de moribus & doctrina eorum in illa struitur examen, quando Episcopus Archiepiscopus num interrogat ut illos nomine totius Ecclesiae offerat ordinandos. *Satis illos dignos esse*: Nunc sciam an tali fulgeant prudentia ac virtute quos in Sacerdotes offert, ut tanto digni sint ministerio: denique peractis frequentes Deo offert orationes, ne in eorum electione aberret, & in multiplicat illas Episcopus in Missa quam celebrat, mandataque legitimas, ut inter ceteros omnes Episcopis Sanctis lucem illi Deus infundat, ut prout dicitur hos consecret: & eligat in Sacerdotes: ut prout que praemisso tanto examine illos eligat in Syndicos, ut Deo munus à tota Ecclesia delectatum offerant: quia hoc sacrificio postulamus à Deo remedium nostris miseris opportunum, & omnis nostri boni tam corporalis quam spiritualis conseruationem, cum totus mundus à Deo deprecatur non tantum in essendo, sed etiam in conseruando: ipse namque illius moderator est & rector, & de cuius manu proficit nobis cuncte bonum: *Ipse datus omnibus, vitam, in spiritu*

Nulla est vita, n. illa respiratio, nihil deus, nisi a divina eius manu descendens, nec potest mundus nisi cum illo agendo, consistere, multo minus quam Republica sine munia cum Domino suo conseruatione dati & accepti: & ita semper ab eius fauore in propria conseruatione mundus dependet.

Si vero suprema hic praeferat Maiestate, quis adeo temerarius ut cum ipso facie ad facie conseruetur? Quis portas eius audax ingrediarur? In mundo, vir vulgaris se iustere non praesumat coram Rege, ambo licet eiusdem sint naturae, & in comparatione infinitae magnitudinis ac immensitatis diuinae vilis vermicule, qua fronte audebit coram diuina eius comparare praesentia: Terreni Reges ut huic obuiant, familiariter suos habent ac secretarios, quibus medietibus, voluit ut libelli supplices vocaque effertantur illis subditorum. Eodem statuit Deos idque ex proprio n. uenire, ut sint ministrum sui, ut homines cum illo agant, sicut autem Sacerdotes, quos oportet sequi, scilicet esse inter Deum & populum, quorum nomine ac persona ceteri se diuinae Maieitati sistant, illius hoc medio postulantes misericordiam. Sicut autem illi, qui Regi sunt ab aibus & secretis, ut eius magis conditionem conueniat, Rex desiderat, ut in multis cum illo participant: ita cum Dei conditiones sint sanctitas, puritas, & rectitudo, postulat ille, ut Sacerdotes ministri sui notae sint virtutis: ut in populi deprecationibus eis incedentibus Deo sint acceptiores.

Quotiescumque viri iusti a Deo efficaciter aliquid impetrare studuerunt, per se immediate ad illum non recurrebant, sed medijs Sacerdotibus: haec enim modo desideratum, remiserunt a Deo responsum, salutem in agitudine, iustitiam in tentatione, felicem in negotijs euentum, quietem in calamitate, resolutionem in dubijs, victoriam in bello: & illos sibi assumptis, ex mentis demissione indignos se reputantes qui tanta coram adhaerent Maieitati. Hoc nobis innotescit in lege naturae: dum enim Rebecca mulier sanctissima (cuius facta expendit D. Chryso) angustijs premeretur, extremis ex consilio in vtero suo geminorum ex quo ad portas mortis deducebatur: *Collidebatur parvulis in vtero suis: Peruenit ut consuleret Dominum.* Adest D. Chryso, ne ceteras, inquit, illam immediate petrexisset, sed medio Sacerdote: & aliqui opinantur, inquit D. Aug. & D. Theodoret. fuisse Melchisedech,

licet ex integro non probent: nouerat enim illa, bens enim Deo consultationes optatum referre nuntium, si hoc medio roboratur. *Quid est inquit D. Chryso. peruenit ut consul. rei Domini. Cuius ad veram scientiam, & festinavit Hr. 50. in ad Sacerdotum ministerium, quibus rei de Deo per Sacerdotum linguam abacerem com rei d. nta.*

Hunc autem modum procedendi in illo statu declarat Eliu amicus Iob, quando certans illum tot aduersitatibus attritum, infirmitatibus pernisque oppressum, formam illi proposuit qua seruaret aliquod a Deo remedium obtenturus, & eo sine proximum deducit argumentum formae exponens quam Deus saepe respectu hominis obseruat, & quam homo ut cum Deo agat teneat obseruare. Saepenumero Deus ut hominem exhibeat, cogitque in se reuerti iracundiam illi iniuriam, & aduersitatis vix tolerandae, quo ad extrema deducitur desolationis: ut eo modo se ipsum agnoscat, & ad Deum reuertatur: hoc Deus vltimo medio ad hominis salutem: homo vero ut a Deo huius calamitati remedium impetret salutiferum, ad Deum recurrit, h. quae Sacerdote.

Si fuerit pro eo Angelus loquens vni de millibus & c. miserebitur eius Deus: Sacerdotem vocat Angelum, quo nomine a Deo per Malachiam honoratur: quia & talis esse debet & est ex munere nuntij ac mediatoris: hoc enim significat Angelus. *Angelus enim Domini exortum est, Re. Malach. c. 2. 7. prae illo intercessit & loquitur, eiusque preces & vota, ac sacrificium dedit q. d. Eliu. An tu hoc agis ut a calamitatibus quae patetis eripiaris? quasi significans hanc esse vltimam in lege naturae consuetudinem.*

Idem considerandum venit in lege scripta, quod his medijs uterentur qui sub illa perita conabantur a Deo efficacia impetrare. Rex Saul, cum adhuc prudenter se gereret, ut exitum haberet fortunatum negotium quod pra. manibus habebat, & rei valde ambiguae atque arduae consilium inueniret opportunum, ilico medio Sacerdote Achia Deum consuluit. Sacerdos se coram Deo statuebat, & retro illum Rex, quasi qui medio Sacerdote cum Deo communicaret. Cumque his intentus audiret belli tumultum in populo accrescere ex impetu facto Philistinorum, eo festinans accurrere, Sacerdoti mandati: *Contrabe manum tuam.* Pyrrhus Rex David Saul in imperio successor diuina iunctus ordinatione, licet Deo adeo familiaris, atque vir secundum Dei cor ac voluntatem, in tribulationibus

D. Cetera Hr. 50. in Gen.

XV. Et in Iob.

Iob. 35.

Malach. 2. 7.

XVI. Item in Saul & David.

1. Reg. 14. 20.

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

bus suis semper comitem habebat Sacerdotem, quo sequestro suas Deo preces & supplicationes offerebat: unde instanter deprecabatur Sacerdotem Abiathar ne ab illo discederet, nec timeret, cum etenim ut propriam vitam tueretur. *Mans mecum, si quis quaesierit animam meam, quare? Et animam suam, mecum que servaberis.* Et si quando negotium aliquod Deo committente, aut preces illi offerre optaret ex audiendas, nihil nisi medio Sacerdote peragebat. Unde die quodam impos consilij, & meste consternatus quid retu ageret saeva nimis Saulis arctatus perfectione, ut huic subveniret, eundem adiecit Sacerdotem Abiathar, iussitque ut Sacerdotalibus vestibus indueretur. *Applica Ephod* Ephod teste D. Hieron. & Aug. vestis erat propria Sacerdoti quam habebat Dominum aditurus, cuius Maiestatem referebat Arce propitiatorium, & quantum sapio quoddam erat superpellicium, quo Sacerdotes utuntur ad altare accessuri: Sacerdos se stantebat coram arca, ut ex contextu probat Cardiana. Caieta qua referebat velut presentem Dei Maiestatem, & David a tergo quasi sub umbra latens Sacerdotis, cui ea suggererat que Sacerdos Deo proponebat: David itaque preces componebat per Sacerdotem Deo proponendas. Tunc ergo Rex sanctissime, cum spiritu & sapientia Sacerdotem longe si peres, tunc inquam Sacerdoti tuas proponis orationes, & ipse med ante no tu ipse illas Deo defers exaudiendas? Quia licet David talis esset, qualis omnes novimus, sibi tamen persuadet orationem suam Deo fore gratiorem per manus illius cui ex officio con prebatur, Sacerdotis vota fidelium Deo representare: consertque expedit ut ipse se Deo facie ad faciem non offerat, sed sequestro Sacerdote a cuius tergo ipse consistebat.

1. Reg. 22. 23.

1. Reg. 23. 20. Ep. 128. ad Fabiola Lib. 99. in Ind. 9. 41. In c. 23. 1. Reg.

XVII. Ita Deus Iosue praecipit. Num. 27. 21. Hom. 5. 10. Vide Dominum.

XVIII. Sed multo magis in legem nova.

testatem? Claves caeli tradidit manibus eorum, dicens: *Quorum retinueritis peccata remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta sunt.* Deinde si praecellentiam attestamus sacrificij quod nobis offerunt Sacerdotes, quam habent comparationem vetera illa omnia, quae cumque obtulerunt, Patriarchae, Abel, Noe, Abraham, Isaac, Iacob nec non quaecumque lex scripta constituit innumerabilia? Ea est differentia, quam inter creatoram Deumque conspiciamus: cum illi non nisi retentas obtulerint creaturas: hi vero ipsum Dei filium: unde horum sacrificium tam est meritum, ut non possit non esse aeterno Patri iustitiae gratissimum.

Unde collige nullum calamitibus tuis levandis opportunus esse remedium, & quo Deum strictius obliges, ut tuis concedat benignius postulacionibus, quam si ad illum melio Sacerdote confuseris: rogo illum, ut pro te Missae sacrificium offerat, quo ad Altare accedente, a tergo illius te sistito, & per manus eius ac linguarum offerro sacrificium, quod de proprio supplicacionibus: hic namque mos in Ecclesia inolevit, ut orante in Missa Sacerdote, vel alij occasione, in quibus adest populus, omnes a tergo stent Sacerdotis: ita ut illo medio certo nobis fidem possimus optatum petitionibus nostris responsum: etenim ex ipsa summa dignitate qua legitur gratia Sacerdotes excellunt, secundum dignissimam sacrificij venerationem, quasi divina potentestate, qua Deum inclinet ut benignum oracionibus per ipsos oblati passet audiam.

§. 7. Licet verum sit multum referre bonitatem, ut Deus petitis nostris efficaciter annuat, tamen eum tantum attendamus dignitatem, cuius intuitu illum honoremus, & optatum nobis ex eius sacrificio speremus exitum.

N Olnit Deus auctoritatem ac dignitatem Sacerdotij, adstringere eiusdem bonitatis: eo namque non leues orientur confusiones gravioraque incommoda: ut enim nescimus quis bonus sit aut malus, nec similes scitemus quisnam legitimus esset Sacerdos offerendo Missae sacrificio condignus: sed eam auctoritatem tantum alligavit, quam illis concessit consecrandi & offerendi divinum hoc sacrificium.